Η ανεστραμμένη πλευρά των επικείμενων Χριστουγέννων

written by Δημήτρης Λεβέντης | 15.11.2020

Επειδή οι νικητές προσπάθησαν να σβήσουν τα ίχνη και τις αποτυπωμένες σκέψεις των “άλλων” είναι συχνά σκοτεινή και δυστυχώς απαραβίαστη για τον σκεπτόμενο ερευνητή…

Να αναφέρω ένα απλό παράδειγμα.

Η λογοτεχνία, το σινεμά, το θέατρο δεν αναφέρονται στα συναισθήματα, τα δράματα, την ανθρώπινη πλευρά των ηττημένων Γερμανών ή Ιταλών του δεύτερου πόλεμου. Ταυτόχρονα, δεν υπάρχει κάτι αρνητικό για την παγιωμένη πλευρά του ιστορικού γιαχβισμού, έτσι όπως έχει γίνει αποδεκτή από την δύση.

Τι έγινε από την άλλη πλευρά;;;

Τίποτα γραφτό για κείνες τις Χαναναίες που σφάχτηκαν στη Νινευί, για τους ηττημένους Χετταίους ή Φιλισταίους, που κάποιοι ιστορικοί υποστηρίζουν ότι ήταν Έλληνες…

Για το τι σκεφτόταν η Σάρα, όταν ο Αβραάμ την έβγαλε στη πουτανιά για να πάρει οφέλη από τον Αιγύπτιο…

Ή, για να θυμηθούμε και τα δικά μας κατορθώματα, όπως το πλιάτσικο και η σφαγή της Τριπολιτσάς ή η εκτέλεση των φαντάρων που κήρυξαν απεργία πολέμου στο μικρασιατικό μέτωπο…

Μόνο η υλιστική διαλεκτική ελληνική σκέψη όρθωσε τους Πέρσες με τον Αισχύλο προβάλλοντας το ανθρώπινο δράμα πάνω από τις ιαχές θριάμβου…

Πέρασαν αιώνες για να επαναληφθεί κάτι παρόμοιο που να εκτιμούσε ανθρώπινα και την άλλη πλευρά του λόφου…

Δεν καινοτομώ βέβαια με το σκίτσο τούτο που τοποθετεί την οπτική των θυμάτων του χριστουγεννιάτικου τραπεζιού…